

ffp

JUNI 1984

*Es lebe der
Kommunismus*

LEVE KOMMUNISMEN

mot lønsslaveri, dyrtid,

arbeidsløshet

og politisk undertrykkelse

INNHold:

Innhold.....	s.	2
Høstplanen 1984.....	s.	3
20 kroner i uka.....	s.	5
KK-aksjon i høst.....	s.	5
Er du en "null" eller et "hull"?.....	s.	6
Sommerleir.....	s.	7
Et parti for småborgerskapet?.....	s.	8
Kjemp om AKP.....	s.	9
Kommentar.....	s.	11
Janteloven.....	s.	16

HA EN GOD SOMMER!

HILSEN RED.

Frist for innlevering
til neste nummer: 16. august

HÖSTPLANEN 1984

På oppdrag fra DSAU,
DS-formann.

HER FØLGER VEDTAK I DSAU OM
PLAN FOR OSLO-PARTIET ANDRE HALVÅR.

Planvedtaket tar som gitt at
landsmøteforberedelsene legger be-
slag på det interne arbeidet i laga
i august.

Det avviker fra den sentrale
partiplanen i ett viktig henseende.
Store lokale oppgaver gjør at
det sentrale studieprogrammet over
"Kapitalen" er tatt av planen som
obligatorisk oppgave i 1984. Om
laga vil gjennomføre disse studi-
ene, helt eller delvis, er altså ei
frivillig sak.

Vedtaket betyr ikke at det
ikke vil bli arbeidet med andre
saker enn det vedtaket omfatter, og
som vil berøre laga i ulik grad. Vi
er f.eks. for at Oslo-partiet skal
delta i den annonserte "høstoffs-
siven for partiet" (tf juni/84).
Vedtaket gjelder hva som er den
felles planen for hele Oslo-partiet
for andre halvår 1984:

1. DEN VIKTIGSTE EKSTERNE OPP-
GAVA BLIR ORGANISERING OG KAMP MOT
KRISEFORLIKET OM OSLO KOMMUNES ØKO-
NOMI.

De nye kommunale nedskjæring-
ene er alt møtt med samordna mot-

stand. Til høsten skal bystyreved-
takene iverksettes. Kampen mot dem
forbinder forsvar av arbeidsplas-
sene med forsvar av folks levekår i
byen allment. Den forbinder arbeid
i fagbevegelsen, i bydelene, i
bystyret og på andre områder. I
første omgang planlegger vi her en
større partikonferanse i august for
å drøfte hvordan denne raseringa av
arbeidsplasser og leveforhold skal
møtes.

2. DET GJENNOMFØRES EI NY KK-
KAMPANJE I SEPTEMBER-OKTOBER.

Kampanjen vil for en stor del
falle sammen med KKs egen høstak-
sjon, men vil ha et mer omfattende
opplegg. Begrunnelsen er ikke at KK
har ei spesielt dårlig utvikling i
Oslo nå. Og uansett skal det godt
gjøres om vi i år ikke klarer å
oppnå 2500 dagsavisabbonenter i
årsgjennomsnitt, som er den målset-
tinga vi vedtok ved innledninga til
distriktsmøteperioden. Sida som-
meren 1982 har KK hatt ei positiv
utvikling i Oslo. Men så langt i år
har oppgangen flata ut. Under vin-
ter-kampanjen klarte vi ikke å få
opp abonnenttallet i byen. Det kan
henge sammen med splittelsen i
Oslo-partiet på nyåret. Det kan
henge sammen med at avisa sjøl ikke
har vært på offensiven på samme
måte som i fjor høst. Uansett,
målsettinga er å hindre at dette
blir startpunktet for en ny nedtur
for KK i Oslo, dvs. å sikre den

positive utviklinga KK har vært inne i.

3.DISTRIKTMØTEFORBEREDELSENE BLIR DEN VIKTIGSTE INTERNE OPPGAVA.

Ut over beretningsdiskusjon, nominasjoner, delegatvalg mm., vil det bli lagt opp til en diskusjon om en langsiktig taktisk genralplan for Oslo-partiet. Hensikten er å gå til angrep på det vi de siste par åra har snakka om som den viktigste sjuka i Oslo-partiet: perspektivlausheta og mangelen på sammenheng i arbeidet vårt. Lagsbehandling i

september-oktober.

4.DET BLIR GJENNOMFØRT EN NY LAGSBEHANDLING AV BEREDSKAPS-ARBEIDET I NOVEMBER-DESEMBER.

Vi trenger en ny og mer nøktern plattform for dette arbeidet. Lagsbehandlinga, som også vil omfatte "Beredskapsinstruks ved krigsutbrudd" (tf juni/84), vil bli tilrettelagt av DS.

5.FORBEREDELSE TIL STORTINGS-VALGKAMPEN -85.

Vil fortsette etter de planene som tidligere er lagt for dette, og med vekt på program og nominasjonsarbeid.

en plan uten armer og bein til å gjennomføre den, er som.....

tips: les høstplanen en gang til!

20 KRONER I UKA

MELDING TIL ALLE MEDLEMMER.

DSAU har diskutert kampen ved Saba Glidol i Halden. Når dette skrives er situasjonen usikker. DSAU har derfor gjort følgende vedtak:

Dersom arbeiderne velger å bruke streik som kampmiddel igjen, skal hvert enkelt medlem i Oslo stille seg ansvarlig for å sende dem 20 kroner i uka.

Følg med i Klassekampen!

DSAU.

la ikke SV få brukt korthus-
teorien sin - hverken om
streiker eller Klassekampen.....

KK-AKSJON I HÖST

MELDING TIL ALLE MEDLEMMER OM KK-AKSJON HØSTEN -84.

I Oslo vil høstaksjonen for KK starte 1. september. Det er viktig at avdelingene starter planlegginga i tide, slik at abonnentstallet i Oslo ikke stagnerer.

Aksjonen har i tillegg to politiske mål.

- Det ene er å markere partiet eksternt i en periode med mye interne diskusjoner og studier.

- Det andre er å legge grunnlaget for et godt valg i -85. Gjennom å nå fler med vår ideologiske og politiske kamp mot sosialdemokratiet.

KK-utvalget.

ER DU EN "NULL" ELLER ET "HULL"?

For DS - Kim.

Syns du det er greit at AKP har kontor, telefon, kamerater som kan jobbe med politikken og organisasjonen på heltid? Tror du partiet ville vært like bra uten?

Faen, jeg husker da vi første gang fikk kontor og telefon i det distriktet jeg kommer fra. Vi som var stolte og opptatt av det, var på kassereren som hauker omtrent daglig, - var redde for om vi skulle miste telefonen. Det var ingen selvfølge at vi hadde råd til å beholde den.

Det er endel somling med kontigentinnbetalinga. Vi opererer med "nuller" - det er de som ikke skylder noe. Også har vi noen "huller" - de som ikke har betalt fullt ut for seg.

Jeg skjønner ikke at det er lettere å betale kontigenten hvis man får lov til å gjøre det to måneder for sent. Jeg skjønner heller ikke dem som ikke føler ansvaret for at partiet kan gå sin gang, at vi kan konsentrere oss om å diskutere, og gjennomføre, politikk.

De aller fleste som stiller med organisasjonssakene gjør det på fritida. Jo mer de må jobbe med "null" og "hull", jo mer går tida deres bort i "tull". Det hadde tjent partiet og oss alle bedre om

de kunne bruke tida til mer fremtidsretta saker.

Det er også noen som ikke betaler kontigenten sin i det hele tatt. Hva syns dere om partiet? Hvor tror dere penger til partidrift kommer fra?

Pengene til partidrifta kommer ikke fra kirken, ikke fra staten og slettes ikke fra storsponsorer. (Selvsagt, det er jo ingen av dem som liker oss). Pengene kommer fra sidekameraten din, fra de som tar sin tårn - også på økonomien.

Jeg sier ikke dette for at du skal gå å skamme deg. Men sånn er det, så jeg sier det for at du skal betale gjelda di, og få en plan for betaling fremover.

Det kan sikkert sies mye stygt om både kasserens, styrets og DSs arbeid for å få inn kontigent. Men i utgangspunktet er kontigenten hver enkelts ansvar. Det er en av dine personlige utlegg, og du vil vel ikke ha utidig innblanding i det?

Dersom du har økonomiske problemer og det er årsaken til "hullet", har styret instruks for hvordan det skal behandles.

De fleste som leser dette er "nuller". Enkelte betaler til og med forskuddsvis kontigent. Det er sånt som gjør det moro å jobbe med organisasjonssaker!

LES TYSSDALBOKA I SOMMER

TYSSDAL – *10 års klassekamp*

KR 15,-!

Utgjeven av
Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
i Odda og Tyssedal

DEN ER OGSÅ FORBEREDELSESMATERIALE TIL SOMMERLEIRE.

SELGES AV TRONSMO OG PARTIKONTORET.

F
A
N
T

SOMMERLEIR

SOMMERLEIRA ER IÅR ET GODT FERIE- OG POLITISK TILBUD.

Emnet iår er fagbevegelsen: endringer i klassestrukturen, kjønnsandel i arbeiderklassen – hva betyr det for kvinnekampen i fagbevegelsen, kampen mot rasismen, hva er egentlig arbeiderklassen? (se artikkel lørdag 9/6) så er du en knupp!

ET PARTI FOR SMÅ- BORGERSKAPET ?

Lars O

INNTRYKK FRA EN DISKUSJON OM
PRINSIPPROGRAMMETS FORM PÅ EN KON-
FERANSE MED LAGSLEDERE FOR
ARBEIDERLAG.

Form-spørsmålet er politisk og egentlig vanskelig å skille fra innholdet. Form er ikke bare et spørsmål om overflate. Glasuren på kaka har ikke bare betydning for utseendet, men også for åssen kaka smaker.

I alle lag var det mange som fant programkaka uspiselig, eller så mektig at man ikke orka ta fatt. Mange hadde forspist seg fra før av.

Det gjaldt ikke bare mengden, størrelsen som de færreste hadde klart å gape over. Men også den høytsevendende og utflytende stilen som fortsatt dominerer. "Vil forfatterne imponere med hvor glupe de sjøl er? Dette er en bra utvikling, hvis vi skal bli et parti for småborgerskapet!"

Det nye, grønne utkastets inndeling i to spalter med flertalls- og mindretallssyn var skikkelige greier. Men det kommer ikke helt til sin rett. Uenighetene er ikke alltid så lette å få øye på.

Det grønne utkastet er lengre enn 1980-programmet. Det vi trenger

er noe langt kortere, der det klart og tydelig går fram vilke prinsipper partiet skal jobbe etter. Våre politiske vedtekter, om du vil. Det som nå legges fram ser ut som en blanding av arbeidsprogram, studie-sirkel og prinsippprogram.

Som et praktisk råd ble det foreslått at de sterkeste lesehestene skulle påta seg å lese alt, presentere stoffet og lede diskusjonen. Dette vakte debatt også generelt. Hvor fører dette hen? Åpner ikke dette for ei utvikling med et fåtall, "lesedyktige", politiske spesialister? Er ikke dette brudd på maselinja? Og i forlengelsen av dette, kan vi ikke skimte en arbeidsdeling i partiet som gir næring til et nytt borgerskap?

Prinsippprogrammet må være noe vi bruker, et daglig arbeidsredskap. I dag er programdebatten et slags skuddårsmarathon i leseferdighet. Alt for mange røper en minimal kjennskap til det gjeldende

forts. s. 10

et prinsipp-
program som
ingen leser
eller bruker,
er som.....

KJEMP OM AKP

Kit C:

Jeg har vært borte fra partiet i mange år, og det er flere ting som siår meg når jeg kommer inn i det igjen. Her er noe:

1. påstand.

AKP gjennomsyres av intellektuelle ideer, tanker og de intellektuelles kultur. Arbeiderklassens tenkesett og kultur er undertrykt.

2. påstand.

Frengang på dette området siden partistiftelsen - på elleve år! - kan måles i millimeter.

3. påstand.

Arbeidsfolk i partiet vinner ikke partikulturen uten å slåss - hensynsfullt og innbitt - lenge for det.

4. påstand.

Først da kan vi ha håp om at partiet vil bestå av den berømte "fremskredne tredjedelen" i Norge. Der gjør ikke AKP av idag.

Som jeg har opplevd det, sitter de samme folka og snakker om trent om de samme tingene som for ti år siden. Mange har bare mista litt av gnisten, og motsigelsene endret seg deretter. Men partiet har fått en bedre politikk, samtidig som situasjonen på arbeidsplassene er bedre - politisk sett -, tusenvis av arbeidere står for helt andre standpunkter enn før. Noen har lukta på oss, men de fleste avviser oss - også de som har prøvd

seg som medlem. Til tross for at medlemmene våre på arbeidsplassene i en helt annen grad enn tidligere er ett med arbeiderklassen.

Arbeidere som rekrutteres, og blir i partiet, har utvikla seg til stødige kommunister utafor partiet. Mens intellektuelle lettere kan dras inn i partiet. Fordi de vil trives der. Det er et miljø, en kultur som passer dem utmerket. De utvikles til kommunister i partiet.

Det er ikke fordi intellektuelle har lettere for å organisere seg, lettere griper den kommunistiske teorien eller har mer overskudd. Hellere ikke fordi de er lurere enn andre. Tvert imot, vil vel være tilfelle for det meste av dette.

Det er fordi partiet er laget av og for intellektuelle, og har forblitt for intellektuelle.

Nå vil noen peke på konkrete frenganger, som jeg sikkert vil være enig i. Men jeg leter ikke etter det nå. Jeg ønsker meg et AKP med arbeidshjel, og da må vi grave i manglene.

I første omgang er jeg ikke engang ute for, konkret å konstruktivt, å peke på hva som er feil. Å overbevise dem som sier at jeg er på jorden, ser jeg meg ikke i stand til - alene.

Men det er sann. Partiet har en politikk for arbeidshjel, men

forts. s. 10

ET PARTI FOR SMÅBORGERSKAPET?

fortsettelse fra side 8
programmet pekte en lagsleder på.
Hvorfor?

Så noen erfaringer. Det mest avanserte laget hadde hatt ett møte på hver hoveddel av utkastet, populært kalt "Verden", "Norge" og "M-L-bevegelsen". (Hvis dette er en av hovedtankene bak oppdelinga, hvorfor ikke la det gå klart fram i overskriften?)

Det nevnte laget hadde også vedtak om det første utkastet å jamnføre med.

Å lage mange introduksjons-spørsmål ble anbefalt. Ellers har man meget å lære av LOs studief-sirkler, eks. om arbeiderpartiets skattepolitikk.

TF-lederen i april pekte på at lagene må velge ut temaer å diskutere. Ganske riktig. Men for å unngå at dette kan bli stivbeint og udemokratisk ble det anbefalt å begynne med et fritt-fram-møte der alle synger ut uten temaavgrensing. Så gjør lagstyret en vurdering, plukker ut hovedproblemstillinger og minimum "leselekse" foran neste lagsmøte.

Men for å slutte med begynnelsen. Disse tipsene kan kanskje hjelpe partimedlemmer til å sette seg inn i smørja. Allikevel gjenstår det faktum at det er alt for langt og utsvevende, les uklart. Men hør: Klagesangen kommer her fra ledere av partilag.

Hva tenker dere da om alle de titusener som er politisk interesserte eller nysgjerrige på AKP(m-l) og hvilke prinsipper det har?

KJEMP OM AKP

fortsettelse fra side 9

stilen kulturen, miljøet i AKP er den intellektuelles. Omgangstonen, partilitteraturen, utgivelsespolitikken til Oktober, halve Klassekampen, medlemsbladene, hva medlemsmøtene er opptatt med. Alt.

Nå tror ikke jeg på å snu oppned på partiet. Vi må være glad for det vi er og det vi har, og bygge på det. Partiet må ikke være et AKP som skyr intellektuelle. Heller ikke som ser ned på intellektuelle. Tvert imot, det er beundringsverdig å bruke livet sitt i tjeneste for en annen klasse. Men kampen om hegemoniet i AKP må reises. Og vi har ikke bruk for et parti som ser ned på arbeiderklassens levesett og kultur, som noe annenrangs og uten verdi.

Jeg tror at mange intellektuelle vil le av dette. Eller vil mene at dette ikke er Problemet i partiet. Jeg tror mange vil være mot, og redd, for en kamp om kulturen i partiet.

Men jeg tror at mange arbeidere, og en god del intellektuelle er enige, og har problemer med dette. Situasjonen er også gunstigere nå enn for ti år siden: da arbeidere i partiet lot seg undertrykke. Idag kritiseres det, krangles (og sytes) det. Men kampen om AKP må reises.

Jeg utfordrer de som er enig, til å ta opp hansken, og konkretisere i medlemsbladet.

KOMMENTAR

Olaf S

Dette var en artikkel som var tilsvar til den artikkelen som 5 medlemmer av DS skreiv da de gikk ut av DS. Artikkelen fra de 5 sto i FFP januar.

For ikke å la artikkelen min stå som et prinsipp-programinnlegg mot de 5 lot jeg den ligge over et nr. av FFP. Den er blitt ytterligere forsinka pga den ble liggende hos en kamerat.

Artikkelen er litt omarbeida og forkorta, og meninga er å vise at de 5 (nå også utmeldte av partiet) som sier at de bygger på klassikerne også på det grunnlaget

står på tynn is. Ettersom de 5 ikke kan svare blir dette påpekninger av hva klassikerne også har sagt om noen av de problemene som har vært oppe til debatt. Mitt håp er å få kamerater til å slutte med kirkelig sitatkrig, uten å gi slipp på det grunnleggende i marxismen-leninismen-maoismen.

1. ANGÅENDE REVOLUSJONEN.

Det å få fram den defensive sida i en revolusjon er ikke noe nytt for revolusjonære. F. eks. stod KKP under Mao for ei slik linje. Dette kom fram i den Store Polemikken. Å få fram begge sidene i en revolusjon mener jeg fortsatt er riktig. La oss se hva KKP sa til SUKP i 1957 (Tatt fra Bind 1, Store Polemikken, s.90 og 91, Oktober utg.)

OMRISS AV SYNSMÅTAR PÅ SPØRSMÅLET OM FREDELEG OVERGANG

(10. november 1957)

1. I spørsmålet om overgang frå kapitalisme til sosialisme ville det vera smidigare å syna til dei to utvegane, fredeleg overgang og ikkje-fredeleg overgang, enn å syna berre til ein, og dette ville setja oss i ei stilling der vi kan ha det politiske initiativet når som helst.

a. Å syna til at fredeleg overgang er mogleg, tyder for oss at valdsbruk fyrst og fremst gjeld sjølforsvar. Det set kommunistpartia i dei kapitalistiske landa i stand til å vika unna åtak mot dei i denne saka, og det er ein politisk føremon — ein føremon for å vinna massane og dessutan for å ta frå borgarskapet påskota for slike åtak og til å isolera det.

b. Om det skulle oppstå praktiske sjansar for fredeleg overgang i einskildland i framtida når den internasjonale eller innanlandske situasjonen endrar seg avgjerande, då kunne vi gjera tidhøveleg bruk av høvet til å vinna støtte frå massane og løysa spørsmålet om statsmakta på fredeleg vis.

c. Ikkje dess mindre bør vi la vera å lamma oss sjølve på grunn av dette ynskjet. Borgarskapet kjem ikkje til å stiga ned frå soga sin skodeplass av fri vilje. Dette er ein allmenngyldig lov om klassestriden. Ikkje i eit einaste land må proletariatet og det kommunistiske partiet dempa førebuingane sine på revolusjon på noko vis. Dei må alltid vera budde til å støyta attende kontra-revolusjonære åtak, og i den kritiske augneblinken i revolusjonen då arbeidarklassen tek statsmakta, må dei vera budde på å styrta borgarskapet med våpenmakt, dersom borgarskapet nyttar våpenmakt for å underkua folkerevolusjonen (generelt sagt er det ikkje til å unngå at borgarskapet gjer det).

(NB! se ordbruken her)

2.KLASSEALLIANSEN.

I diskusjonen som har vært har ingen sidestilt den rolla arbeiderklassen spiller i revolusjonen med den arbeiderklassens allierte spiller. Lenin, Stalin og Mao har rett når de definerer proletariatets diktatur som et klasseforbund mellom proletariatet og dets allierte under ledelse av arbeiderklassen.

Blant enkelte kamerater (også blant enkelte av de utmeldte) har det blitt hevda ideer om at proletariatets diktatur er en klasses diktatur, der de allierte har svært lite eller intet å si.

I januar FFP var det også en kamerat som hevda at samtidig som proletariatets diktatur er bare arbeiderklassens diktatur, så er staten under proletariatets diktatur ikke bare arbeiderklassens! Dette er klart en teoretisk og praktisk umulighet da staten er den herskende klassens undertrykkingsapparat. Det er umulig å ha en

Her kommer den mest generelle definisjon av proletariatets diktatur, slik Lenin har gitt den:

«Proletariatets diktatur betyr ikke klassekampens avslutning, men dens fortsettelse i nye former. Proletariatets diktatur er klassekampen fra det proletariats som har seiret og erobret den politiske makt, mot borgerskapet som riktignok er beseiret, men ikke er tilintetgjort, ikke er forsvunnet, ikke har opphørt å yte motstand — mot et borgerskap som har forsterket sin mot-

herskende klasse og et undertrykkingsapparat som tjener lere klasser. Det skulle være grunnleggende marxisme.

Lenin og Stalin har sagt at proletariatets diktatur er en klasses diktatur noen steder og andre steder at det er diktatur til forbundet mellom arbeiderklassen og dens allierte. Det viktigste er imidlertid at arbeiderklassen står i ledelsen i dette forbundet.

For å vise mine påstander så siterer jeg fra Stalin og Lenin (fra Stalins Spørsmål i Leninismen kap. IV Den proletariske revolusjonen og proletariatets diktatur, s. 115 og 116, Oktober Utgava). Les sitatet nøye og se etter om dere forstår hva Stalin mener at det tilsynelatende foreligger det her en motsigelse. Jeg forstår det ikke (det er samme ideen om en klasses diktatur og flerklasse stat. Ellers er det helt riktig det som står der, og i tråd med hva partiet har og står for.

stand.» («Om folkebedraget med parolene om frihet og likhet.»)

Lenin går imot at proletariatets diktatur forveksles med en «almen-folkelig» makt som er «kommet til gjennom alminnelige valg», en «klasseløs» makt, og han sier om dette:

«Den klasse som erobret den politiske makt, tok den i bevisstheten om at den tok den *alene*. Dette ligger i selve begrepet proletariatets diktatur. Dette begrepet har bare i det tilfelle mening, når klassen vet at den *alene* tar den politiske makt i sin hånd, og hverken bedrar seg selv eller andre med taler om en makt som er «almenfolkelig», kommet til gjennom almene valg, sank-sjonert av hele folket.» («Tale på den allrussiske kongress av transport-arbeiderne», 1921.)

Dette at *en* klasse har makten, at klassen av proletarer ikke deler og ikke kan dele makten med andre klasser, vil likevel ikke si at den ikke trenger hjelp fra forbundet med de arbeidende og utbyttede mas-ser av andre klasser for å realisere sine mål. Tvert om. Denne makt, én klasses makt, kan bare befestes og gjennomføres fullt ut gjennom en særskilt form for forbund mellom klassen av proletarer og de arbeidende masser av de småborgerlige klasser, framfor alt de arbei-dende masser av bøndene.

Hva er det for en spesiell form for forbund, og hva er det som særkjenner den? Står ikke et slikt forbund med de arbeidende masser av andre, ikke-proletariske klasser overhodet i motstrid med idéen om én klasses diktatur?

Det som særkjenner denne spesielle formen for forbund er at proletariatet er den ledende kraft i dette forbund. Det som særkjenner denne spesielle form for forbund er at den som leder staten, den som er ledende i det proletariske diktaturs system er *ett* parti, proletariatets parti, kommunistenes parti, et parti som *ikke deler* og som *ikke kan dele* ledelsen med andre partier.

Som en ser, foreligger det her bare tilsynelatende en motsigelse.

«Proletariatets diktatur,» sier Lenin, «er en *særegen form for klasseforbundet*¹⁾ mellom proletariatet, avantgarden for de arbeidende masser, og de tallrike, ikke-proletariske lag av arbeidende (småborgerskapet, de små eiendomsbesit-tere, bøndene, de intellektuelle osv.), eller med flertallet av disse; det er et forbund mot kapitalen, et forbund som har til mål å styrte kapitalismen fullstendig, å undertrykke fullstendig motstanden fra borgerskapet og alle forsøk det gjør på å gjenopprette sitt herredømme, et forbund som har til mål definitivt å opprette og konsolidere sosialismen. Det er et forbund av et særskilt slag, som utformer seg i en særegen situasjon, nemlig under de vilkår som hersker mens det raser en borgerkrig. Det er et forbund mellom hel-hjertede tilhengere av sosialismen og vaklende forbundsfeller, av og til med «nøytrale» (og i det siste tilfelle går forbundet over fra å være en kamp-overenskomst til å bli en overenskomst om nøytralitet), et forbund mellom klasser som økonomisk, politisk, sosialt og ideologisk skiller seg fra hver-andre.»¹⁾ (Lenin: Forord til «Om folkebedraget med parolene om frihet og likhet», Saml. verker, bd. XXIV, s. 311, russisk utg.)

3. DEMOKRATI UNDER SOSIALISMEN.

tiet for arbeiderklassen og det arbeidende folket. De mener at for å sikre dette så må borgerskapet undertrykkes som klasse.

Enkelte kamerater (også de utmeldte) sier at problemet er å sikre ytringsfriheten og demokra-

Jeg er enig i dette, men mener at dette har også ei anna side som er like viktig. All erfaring hittil har vist at en har klart å undertrykke det gamle borgerskapet, men ikke å hindre at det oppstår et nytt borgerskap. Dette problemet løses ikke bare ved å undertrykke det gamle borgerskapet. Arbeiderklassen og det arbeidende folket må ha reell demokrati, ikke bare formell. Dette er ei like viktig side av diktaturet. Det kan hende at utstrakt demokrati for arbeiderklassen kan utnyttes av sosialismens fiender, men alternativet for å hindre dette vil være å begrense demokratiet for arbeiderklassen (dvs å begrense diktaturet fra arbeiderklassen) og det arbeidende folket. Det siste er jeg mot.

4. SPØRSMÅLET OM IMPERIALISME OG KRIG.

Enkelte kamerater hevder at vel er det teoretisk mulig å hindre en konkret krig, men at en tredje verdenskrig vil måtte komme før eller seinere.

Personlig mener jeg at det er mulig å hindre en konkret verdenskrig, men at det er umulig å hindre krig i imperialismens tidsalder. Jeg mener at dette er i tråd med KKP's linje om denne saka i den store polemikken (To ulike linjer i spørsmålet om krig og fred, Bind 2 Den store polemikken, Oktober utgava, s.23 og 24).

Hovudsiktemålet til kamerat Mao Tsetung med å slå fast at «austavinden er sterkare enn vestavinden» var å peika på at sjansen for å kunna hindra at det vert ein ny verdskrig aukar og at dei sosialistiske landa ville kunna halda fram oppbyggingsarbeidet i fredelege omgivelser.

Utsegnene til Kamerat Mao Tsetung har vore og er det synet Kinas Kommunistiske Parti står fast på.

Såleis er det klart at leiarane i SUKP lyg med overlegg når dei påstår at Kinas Kommunistiske Parti ikkje «trur det er råd å hindra ein ny verdskrig».²⁸

Like klart er det at tesen om at det er råd å hindra ein tredje verdskrig vart sett fram av marxist-leninistar for lenge sidan. Det var ikkje på den 20. kongressen i SUKP han fyrst vart sett fram, heller ikkje er det Khrusjtsjov som har «skapt» han.

Er det då slik at Khrusjtsjov ikkje har skapt noko i det heile? Nei. Han har skapt noko. Dessverre er det han har «skapt» slett ikkje marxist-leninistisk, men revisjonistisk.

For det fyrste har Khrusjtsjov med vilje tolka dette at det er råd å hindra ein ny verdskrig slik at det er det einaste tenkjelege, og han hevdar såleis at ein ny verdskrig er utenkjeleg.

Marxist-leninistar meiner at sjølv om vi peikar på at det er råd å hindra ein ny verdskrig må vi likeins gjera merksame på at det er mogeleg at imperialismen vil setja i gong ein verdskrig. Berre om vi peikar på at begge deler kan henda, held oss til rette politikken og bur oss på at begge deler er mogeleg, kan vi mobilisera massane effektivt til å føra strid for å verna verdsfreden. Berre slik kan vi unngå at dei sosialistiske landa og

folka og andre fredskjære land og folk vert tekne på senga og er heilt ubudde dersom imperialismen tvingar ein verdskrig på folka i verda.

Men Khrusjtsjov og andre er mot å avsløra at det er fåre for ein ny krig og at imperialistane legg planar for ein slik krig. Dei seier at imperialistane i røynda er vortne fredskjære. Dette hjelper imperialistane til å byssa massane i søvn og svekkja kampviljen deira så dei legg bort vaktsemda andsynes fåren for den nye krigen imperialistane planlegg.

For det andre har Khrusjtsjov med vilje tolka dette at det er råd å hindra ein ny verdskrig slik at det er råd å hindra krig i det heile, og hevdar såleis at læresetninga til Lenin om at krig ikkje er til å unngå så lenge det finst imperialismen er gammaldags.

At det er råd å hindra ein ny verdskrig er eitt, at det er råd å hindra krig i det heile, irekna revolusjonære krigar, er noko heilt anna. Og det er heilt ut gale å rota saman desse to tinga.

Det finst grobotn for krigar så lenge imperialismen og systemet med at menneske utbytta menneske finst. Dette er ei objektiv lov Lenin oppdaga etter svært grundig vitskapleg gransking.

I 1952 sa Stalin, etterat han hadde vist til at det var råd å hindra ein ny verdskrig: «Skal ein kunna fjerna grunnlaget for at krigar ikkje er til å unngå, er det naudsynt å avskaffa imperialismen.»²⁹

Lenin og Stalin har rett og Khrusjtsjov tek feil.

Jeg er enig i dette. Sannsynligheten for en ny verdenskrig er stor, og slik som det ser ut idag, er det større muligheter for at det bryter ut en verdenskrig før det blir sosialistisk revolusjon i Norge.

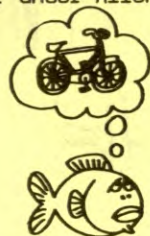
I sin annonse i Klassekampen sier de som meldte seg ut av partiet, at ideen om at fredsbevegelse kan hindre en tredje verdenskrig er revisjon av all marxistisk teori om krig og fred. Det betyr i så fall at det ovennevnte fra KKP under Mao er revisjonisme, og likeledes SUKP under Stalin.

Lenin har sagt at også under det proletariske demokrati er det nødvendig med representative organer, og at disse organene skal ha styringsretten. De utmeldte kamerater (og andre) har sagt at det er bare lureri at de folkevalgte organene skal ha makta. dette er jeg uenig i. Det er viktig å forhindre at partiet skifter farge, og arbeiderklassen og det arbeidende folket må ha muligheter til å gripe inn dersom dette skulle skje. Partiet og de folkevalgte organene må sammen ha makta over militærapparatet.

Henvisninger til Chile er lite verdifulle ettersom det ikke fantes sosialisme der under Allende.

5. PARTIETS LEDENDE ROLLE UNDER SOSIALISMEN.

sykling på vannet forbudt.....

Janteloven

1. Du skal ikke tro at du *er* noe.
2. Du skal ikke tro at du er like så meget som oss.
3. Du skal ikke tro at du er klokere enn oss.
4. Du skal ikke tro at du er bedre enn oss.
5. Du skal ikke tro at du vet mere enn oss.
6. Du skal ikke tro at du er mere enn oss.
7. Du skal ikke tro at *du* duger til noe.
8. Du skal ikke le av oss.
9. Du skal ikke tro at noen bryr seg om *deg*.
10. Du skal ikke tro at du kan lære oss noe.

det finnes ulike måter å melde seg ut på.....

